

муса - ще бъде господар на полуострова... Не може да се пренебрегват божите закони. Хебър, Места, Стримон и Вардар сами сочат пределите на държавата - ^{топлинот} ~~Синьото~~ море. Византия е един свят, който умира. Загива и последния остатък на великата ^{Римска} ~~Византийска~~ империя. От запад се повдигат нови пресни сили, народи с небуздана свежа кръв. Ако Фридрих сдържа думата си - и отиде да освободи Божия гроб, без да се подмама от богатствата на ^{Визанс} ~~Визанс~~, ще дойдат други, които няма да изпуснат така лесно лакомата плячка. Ние трябва да ги преварим. Ние сме определените от Бога. Защото славянските племена са несговорни помежду си и лесно се поддават на чужди влияния. Един смел народ трябва да ги обедини в едно - от Синьото до Черното и от Дунава до Бялото. Този народ е нашият. Ние сме ядката - племето на Аспаруха. Онова племе от корави и сурови мъже, ненадминати по храброст и мъдрост, които дойдоха от ^{ни} ~~далечни~~ земи, за да ^{дадат} ~~дадат~~ името си и волята за борба. Без тях отдавна всички славяни на полуострова щяха да са покорени от Визанс - една загиваща, изгнила държава. Не. Визанс ще изчезне от лика на земята. И на нейно място ще изникне нова, млада, велика империя... Така съм щастлив, Ицо, че ми се струва, какво няма да живея дълго, за да дочакам този ден... Винаги след голяма радост - очаквам нещо лошо. Сърцето ми ликува и едновременно е пълно с тревога. Аз няма да живея дълго, Ицо. Уверен съм в това. Но знай, че ще умра спокоен. Ти няма да изоставиш Иоан и Александър. Ти ще почетеш правата им. Вярвам в тебе и Петра. С Асен няма да се свърши родът на Асеновци. И делото няма да остане неизпълнено...

Иваница махна с ръка.

- Как може да ти идват днес на ум такива работи. Я заговори за друго!